

РЕЙ БРЕДЪРИ ИНСТРУМЕНТАЛИСТЪТ

Превод от английски: [Неизвестен], —

chitanka.info

ТЕКИЛА

Думите са остри обекти. На определени хора, които ги употребяват, не бива да вярваме. Ако разглеждате критично думите, ако ги изследвате внимателно, ще откриете, че те са противоречиви и непредсказуеми. Цялата литература — изговорените, изпятите или написаните думи — е двусмислена и следователно безсмислена. Думите са извън контрола на всеки, който се опитва да ги използва.

Да се върнем към направеното по-горе изявление — че на определени хора, които употребяват думи, не бива да вярваме — и да го коригираме да гласи: „На никой, който ги употребява, не бива да вярваме.“ Дори на мен. Особено на мен. Моите думи, подобно на всеки друг, са невалидни. Тези думи са невалидни.

Но музиката е истина. В музиката няма двусмисленост. Тоест, в музиката без думи.

ЩАСТЛИВИЯТ ОРГАН

Песните от моето детство, които си спомням, са без думи. Те са песни на истината. Запомнете следното: Музика = Истина. Това е уравнението.

ХОДЕНЕ НАСЪН

Не съм спал години наред. Когато си лягам — никога преди зазоряване — оставам буден, вслушвайки се в музиката на града.

Градът притежава звук и ритъм. Градът е музика.

Но думите са бръщолевене, което обърква музиката. Те трябва да бъдат махнати. Музиката трябва да бъде чиста. Истината трябва да бъде чиста.

ВЪРВИ, НЕ ТИЧАЙ

Аз съм инструментът на чистотата и истината. Солист съм. Свиря сам.

Моят инструмент е ножът.

Живея в града. Следователно работя в града. Сам.

Не бях заловен, защото съм предпазлив. Работя върху тях един по един. Нощем. Сам.

Аз им отнемам думите. Една по една. С моя инструмент, с моя нож. От всеки, когото срещна в града. От всеки, който е сам.

Аз отрязвам езиците им.

ГАНГСТЕР

Колко езици? Безсмислен въпрос, защото е съставен от думи. Ще отговоря с еднакво безсмислени думи: дузини, стотици, хиляди. Кой ги брой? Числата не са думи.

Аз отрязвам езиците и ги съхранявам до леглото си. В буркани. Езиците бяха бойни трофеи. Аз съм боец на страната на истината.

Бурканите бяха иззети, когато ме отведоха.

СЪОБЩИТЕЛЕН КАНАЛ

Лежа в леглото, вслушвайки се в музиката на града. Купища буркани с езици са пръснати из стаята ми.

Сега е тихо, с изключение на музиката.

Докато езиците не започнат да пеят.

УНИЩОЖАВАНЕ

Не мога да ги накарам да спрат.

Умолявам ги, подлъгвам ги, увещавам ги. Ядосах се. Заплаших ги, че ще ги смажа, ако не престанат да ме изтезават с техните думи. Да изтезават мен.

И после установих, благодарение на вътрешно просветление, как бих могъл да ги спра. Знаех как.

Намерих дебело парче тел. Взех ножа. Заострих края на телта.

Краят на телта.

ПОТЯГАНЕ

Моята любима песен без думи

Все пак в нея имаше думи. Спомням си ги.

Потягане на тъпаните.

Тъпани. Инструмент. Ушни тъпанчета.

Потягане

Пъхнах заострения край на телта в ушите си. Едно по едно.

На тъпаните.

Думите изчезнаха.

Но не без болка. И някой ме чу да викам.

И ме доведе тук.

Направих както вече ме помолихте: записах мислите си. Усмихнах се на въпроса, който написахте — вие го написахте, защото знаете, че не мога да чувам какво говорите. Особено като фразата: Обяснете със собствени думи защо направихте това. Моите мисли, моите думи.

Мислите са думи. Следователно не означават нищо. Ето защо аз мога да напиша това, което ме помолихте, защото е безсмислено. След това няма да имам повече мисли. Нито повече думи. От този момент нататък съществува само музиката, която свири в главата ми. Музиката. Завинаги.

Не е ли прекрасно?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.